Súd:	Okresný súd Trenčín
Spisová značka:	27C/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1219200697
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Bc. Mária Šadláková
ECLI:	ECLI:SK:OSTN:2024:1219200697.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, D., zastúpený: BAJO LEGAL s. r. o., so sídlom Landererova 8, Bratislava, IČO: 36 860 581, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, sudkyňou JUDr. Máriou Šadlákovou, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 3.949,74 eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5% ročne zo sumy 3.949,74 eur od 10.12.2018 do zaplatenia titulom náhrady škody a sumu 4.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy,
a to všetko do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74,26 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava II dňa 09.02.20219 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by súd rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi náhradu škody vo výške 5.124 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy odo dňa 19.07.2018 až do zaplatenia a nemajetkovú ujmu vo výške 24.000 eur. Podanú žalobu odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín ČVS: ORP-1094/OEK-TN-2008 zo dňa 03.05.2011, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 16.08.2011, bol tento obvinený zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Žalobca podal proti uvedenému uzneseniu sťažnosť dňa 19.08.2011, pričom táto bola vyšetrovateľovi doručená dňa 23.08.2011. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podanú sťažnosť zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, uznesením č. 2 Pv 684/08 - 62. Uznesením vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín ČVS: ORP-1094/OEK-TN-2008 zo dňa 30.11.2011, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 18.01.2012 bol tento obvinený z obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona. Žalobca podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, ktorá bola doručená vyšetrovateľovi dňa 25.01.2012. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podanú sťažnosť zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, uznesením č. 2 Pv 684/08 - 94.
Dňa 11.09.2012 došlo k zmene právnej kvalifikácie skutku podľa § 206 ods. 6 Trestného poriadku, a to z obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona, na obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na žalobcu na Okresný súd Trenčín. Trestná vec bola vedená na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn.: 8T/36/2013. Žalobca bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.09.2015 oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo

dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré bol obžalovaný stíhaný. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 04.05.2016, sp. zn.: 3 To 97/2015 zamietol podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie podané prokurátorom. Postup orgánov činných v trestnom konaní v tomto prípade zakladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie voči žalobcovi. Nezákonnosť rozhodnutia
o vznesení obvinenia vyplýva tak z rozsudku Okresného súdu Trenčín, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby, ako aj z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, ktorým bolo zamietnuté odvolanie prokurátora, keďže v oboch týchto rozhodnutiach je jasne uvedené,
že nebolo preukázané, že by sa skutok stal. Vo veci uvedenej v tejto žalobe, ktorá skončila
v súdnom konaní oslobodením žalobcu spod obžaloby z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný, vedená naposledy na Krajskom súde v Trenčíne, predstavuje odmena za zastupovanie, určená ako tarifná odmena advokáta sumu vo výške 4.056 eur s DPH. Náklady súvisiace s obhajobou, a to náhradu za stratu času, náhradu
za použitie dopravného prostriedku a náhradu hotových výdavkov, predstavujú spolu sumu vo výške 1.067,54 eur s DPH. Celková výška skutočnej škody tak predstavuje sumu vo výške 5.124 eur s DPH. Žalobca zaplatil dosiaľ advokátovi za obhajobu odmenu vo výške 2.892 eur, pričom zvyšok sumy 2.232 eur zaplatí po priznaní nároku v tomto konaní. Žalobca si
v zmysle § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 24.000 eur. Neodôvodnené trestné stíhanie, ktoré neprimerane trvalo až päť rokov, (pričom celé trestné konanie trvalo cca 8 rokov) viedlo k zhoršeniu psychického stavu žalobcu a rovnako sa podpísalo na jeho súkromnom, a to najmä rodinnom živote. Žalobca bol vystavený neustálemu psychickému tlaku, pričom psychická ujma bola ešte umocnená tým,
že žalobca je živiteľom rodiny, a to manželky a troch maloletých detí. Žalobca podal dňa 17.07.2018 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Generálnu prokuratúru SR, ktorá jej bola doručená dňa 18.07.2018, a to podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona o zodpovednosti za škodu. Žalovaná je teda v omeškaní s plnením odo dňa 19.07.2018. Generálna prokuratúra SR podanú žiadosť odmietla ako nedôvodnú, o čom žalobcu upovedomila listom zo dňa 29.11.2018 č. VI/4 Gc 132/18/1000-4, doručeným dňa 10.12.2018.

2. Žaloba bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 04.05.2019.
Súdu doručila dňa 16.05.2019 vyjadrenie, v ktorom namietala miestnu príslušnosť Okresného súdu Bratislava II. a navrhla, aby bolo konanie postúpené Okresnému súdu Trenčín.
K veci samej uviedla, že na vydanie uznesenia o vznesením obvinenia z 03.05.2011 a z 30.11.2021, boli v čase ich vydania splnené všetky zákonom určené podmienky, preto nie sú podľa žalovanej nezákonnými rozhodnutiami a absentuje právny titul pre priznanie žalovaných nárokov žalobcu, ktoré považuje žalovaná za nedôvodné. Za nepreukázaný považuje žalovaná aj vznik škody v sume 5.124 eur, nakoľko doposiaľ žalobca
za zastupovanie v trestnom konaní zaplatil obhajcovi len 2.892 eur. Žalovaná rozporovala
aj vyúčtovanie právnych služieb zo dňa 30.06.2016 v časti určenia výšky tarifnej odmeny. Preukázaná nie je ani nemajetková ujma v sume 24.000 eur, nakoľko žalobca nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by vznik nemajetkovej ujmy a jej výšku preukazoval. Žalobu navrhla zamietnuť v celom rozsahu.

3. Okresný súd Bratislava II postúpil vec na konanie z dôvodu miestnej nepríslušnosti na tunajší súd dňa 01.07.2019.

4. Dňa 30.07.2019 bola súdu doručená replika žalobcu zo dňa 29.07.2019,
ktorú podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žalobca poukázal na judikatúru slovenských súdov, v zmysle ktorej sa nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, pričom rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia resp. vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Pokiaľ ide o výšku škody, žalobca sa v zmysle podanej žaloby domáha sumy vo výške 5.124 eur, ktorá podľa jeho názoru predstavuje skutočnú vzniknutú škodu, a to aj napriek skutočnosti, že doteraz uhradil obhajcovi sumu
iba 2.892 eur. Žalobca je jednak toho názoru, že nič nebráni dojednaniu medzi ním a obhajcom o zaplatení zvyšku odmeny až po priznaní nároku na náhradu škody, keďže tento nárok na odmenu vznikol. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn.
30 Cdo 2865/2015, ako vyplýva z citovaného rozhodnutia, vznik nemajetkovej ujmy spravidla nie je možné preukazovať, pretože ide iba o stav mysle poškodenej osoby. Za účelom preukázania vzniku nemajetkovej ujmy navrhol výsluch žalobcu a tiež výsluch manželky žalobcu E. C..

5. Dňa 22.10.2019 bola súdu doručená duplika žalovanej, v ktorej zopakovala doterajšiu argumentáciu. Nad rozsah doteraz uvedeného žalovaná namietala, že uplatnené trovy právneho zastúpenia nie sú účelne vynaložené. Konkrétne ide o úkony právnej služby, pozostávajúce z návrhu na vylúčenie dozorujúceho prokuratúra z 18.10.2011 a 04.06.2012, sťažnosť voči uzneseniu o nevylúčení sa zo dňa 07.11.2011 a 29.06.2012, návrh na odňatie a prikázanie veci zo dňa 24.11.2011, podnet na preskúmanie rozhodnutia prokurátora 24.11.2011 a 30.08.2012, žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa z 18.02.2013, stanovisko k postaveniu poškodeného v trestnom konaní z 10.03.2015. Zároveň aj konzultácie s klientom pred záverečným preštudovaním z 12.12.2012, 21.01.2015 a 27.04.2016, nakoľko žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, či skutočne reálne došlo k poradám s právnym zástupcom v takom rozsahu, ani ich nutnosť a opodstatnenosť. Žalovaná spochybňuje aj ďalšie vyčíslené právne úkony zo strany žalobcu, a to náhrada za použitie auta a náhrada za stratu času. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaná navrhla, aby si súd zabezpečil spis sp. zn. 8T/36/2013 z Okresného súdu Trenčín pre riadne posúdenie uplatnených trov právneho zastúpenia, ich opodstatnenosti a účelnosti.

6.1 Na prejednanie veci súd nariadil pojednávania na dni: 16.07.2021, 15.10.2021 a 16.02.2022. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, svedkov F. G. a H. I., a oboznámením listinných dôkazov: č.l. 16-43 rozsudok OSTN sp. zn. 8T/36/2013 zo dňa 16.09.2019, č.l. 44-55 uznesenie KS TN sp. zn. 3To/97/2015 zo dňa 04.05.2016, č.l. 56-64 vyúčtovanie právnych služieb, č.l. 110 Odpis z registra trestov, č.l. 123 potvrdenie o platbe zo dňa 09.07.2021 v sume 1.232 eur, č.l. 124 potvrdenie o platbe zo dňa 15.07.2021 v sume 1.000 eur, č.l. 129 prehlásenie o uskutočnení konzultácii, č.l. 130 čestné prehlásenie E. C..

6.2 O podanej žalobe súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom sp. zn. 27C/33/2019 zo dňa 11.03.2022 tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 3.615,30 eur spolu
s úrokom z omeškania v sadzbe 5% ročne z uvedenej sumy od 11.12.2018 do zaplatenia titulom náhrady škody a sumu 4.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Súd prvej inštancie v odôvodnení skonštatoval, že v posudzovanej veci bola zistená nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia v spojitosti s uznesením o zamietnutí sťažnosti obvineného, vyslovená implicitne oslobodzujúcim rozsudkom z dôvodu podľa § 285a Trestného poriadku, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný a súčasne boli splnené podmienky predbežného prerokovania nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Súd preto posúdil nárok žalobcu vo svojom základe za dôvodný. Za splnenú vo vzťahu k jednotlivým žalobou uplatneným nárokom považoval aj podmienku existencie škody
a vzniku nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Súd mal za preukázané, že žalobca uhradil svojmu obhajcovi dňa 08.07.2011 sumu 1.740 eur, ako vyplýva z príjmového pokladničného dokladu na č.l. 62 a dňa 16.08.2011 sumu 1.152 eur, ako vyplýva z príjmového pokladničného dokladu na č.l. 64 ako trovy obhajoby. Podľa potvrdenia o platbe zo dňa 09.07.2021, táto bola uhradená z účtu manželky žalobcu vo výške 1.232 eur v prospech účtu advokáta žalobcu, a následne dňa 15.07.2021 suma 1.000 eur, rovnako z účtu manželky žalobcu. Právny zástupca žalobcu súdu predložil vyúčtovanie právnych služieb za obdobie
r. 2011-2016 za 24 úkonov právnej služby spolu vo výške 4.056 eur, náhradu za stratu času spolu vo výške 576 eur a náhradu za použitie auta v celkovej výške 492 eur. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie tak už bola zo strany žalobcu uhradená celá suma pokrývajúca vyúčtované právne služby. Súd prvej inštancie v odôvodnení ďalej uviedol,
že preskúmal vo vzťahu k námietkam žalovanej nahliadnutím do trestného spisu tiež to,
či právnym zástupcom žalobcu vyúčtované úkony právnej služby boli skutočne vykonané
a či boli účelné na vykonanie obhajoby so všetkou odbornou starostlivosťou. Žalobu žalobcu súd považoval za dôvodnú v časti náhrady škody vo výške 3.615,30 eur. Úroky z omeškania žalobcovi súd priznal v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vládneho nariadenia č. 87/1995 Zb. odo dňa nasledujúceho po dni doručenia listu Generálnej prokuratúry SR o odmietnutí uspokojenia jej nárokov, t.j. od 11.12.2018 do zaplatenia.
Vo vzťahu k nároku na nemajetkovú ujmu súd zastával názor, že táto žalobcovi vznikla a iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je pre neho dostatočným zadosťučinením, keďže vedenie trestného stíhania predstavuje jeden z najrepresívnejších prejavov štátnej moci
vo vzťahu k jednotlivcovi, ktorý v konečnom dôsledku môže viesť až k odňatiu slobody jednotlivca. Z vykonaného dokazovania, a to z výsluchov svedkov a žalobcu vyplynulo, trestné stíhanie spôsobilo

intenzívny stres v rodine žalobcu, ovplyvnilo jeho pracovné, spoločenské aj priateľské vzťahy. Súd zohľadnil aj skutočnosť, že v tomto prípade hrozil žalobcovi nepodmienečný trest odňatia v trvaní od 10 do 15 rokov, čo značne zvýšilo intenzitu stresu z celej situácie u žalobcu. Dobrá povesť žalobcu bola týmto zasiahnutá. Poukazom na tieto závery stanovil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 4.000 eur. Pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 255 ods. 2 CSP. O náhrade trov konania rozhodoval prostredníctvom dvoch výrokov, a to vo vzťahu ku každému uplatnenému nároku samostatne. Vo vzťahu k nároku na náhradu škody čistý úspech žalobcu ustálil na 41,12 %, v ktorom rozsahu mu aj priznal nárok na náhradu trov konania. Pokiaľ ide o náhradu trov vzťahujúcich sa k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, odkazom na súdnu prax priznal žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania z prisúdenej sumy, keď podľa jeho názoru vo vzťahu k tomuto nároku ho bolo potrebné považovať za plne procesne úspešného, keďže mal úspech čo do základu uplatneného nároku, pretože výška prisúdeného plnenia závisela od úvahy súdu.

6.3 Proti predmetnému rozsudku podala odvolanie žalovaná. Tvrdila,
že za nezákonné nemôže byť automaticky považované každé začatie trestného stíhania, resp. vznesenie obvinenia, ktoré neviedlo k právoplatnému odsúdeniu obvineného, a to bez posúdenia zohľadnenia osobitosti prípadu. Nepoprela, že judikatúrou bol prijatý záver,
že z pohľadu nároku na náhradu škody má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia
o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, aj zastavenie trestného stíhania, resp. oslobodenie spod obžaloby, ako tomu bolo tiež v posudzovanej veci, čo však podľa jej názoru nemôže byť prijaté absolútne a bezvýhradne, musia existovať výnimky z tejto zodpovednosti, keď podľa jej názoru v tomto prípade o takúto výnimku ide. Vo vzťahu k jednotlivým nárokom, primárne pokiaľ išlo o výšku uplatnenej škody pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia
v trestnom konaní, naďalej žalovaná trvá na tom, že trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní nie sú účelne vynaložené. Porady v dňoch 12.12.2012, 21.01.2015 a 27.04.2016 neboli účelne vykonané, nakoľko s priebehom konania sa žalobca mohol oboznámiť priamou účasťou na pojednávaní. Namieta tiež, že uhradené trovy konania advokátskej kancelárii boli vyplatené z účtu manželky žalobcu, pričom žalobca nepreukázal, že zaplatená suma súvisí
s poskytnutými právnymi službami a napadnutým trestným konaním, ktorú skutočnosť mohla potvrdiť, resp. vyvrátiť manželka žalobcu, ktorá nakoniec vo veci nevypovedala, predložila iba písomné stanovisko. Nesúhlasí tiež s priznaním náhrady nemajetkovej ujmy,
a to s poukazom na to, že v rovnakom čase bol žalobca stíhaný a následne odsúdený Okresným súdom Liptovský Mikuláš (sp. zn. 1T/73/2010) v spojení s rozsudkom KS v Žiline na trest odňatia slobody podmienečne na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky
s probačným dohľadom a tiež rozsudkom OS Trenčín sp. zn. 0T/80/15 bol uznaný vinným
a odsúdeným na peňažný trest 900,- eur a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlo
na 6 mesiacov. I keď trest bol žalobcovi odpustený amnestiou v roku 2013 a hľadí sa na neho ako keby nebol odsúdený, a vo veci vedenej na OS Trenčín sa osvedčil v roku 2016 a jeho odsúdenie bolo zahladené, aj v súvislosti s týmito konaniami sa musel pripravovať na súd, študovať spisy, nemohol tráviť viac času s deťmi a manželkou, ktorá skutočnosť rovnako mala dopad na rodinu, deti a rodinný život. Podľa jej názoru žalobca neuniesol dôkazné bremeno, že práve trestným konaním, na ktoré poukazuje vo svojej žalobe, bolo zasiahnuté do jeho rodinného, alebo profesijného života, a to v takej intenzite, že by to zakladalo jeho právo na priznanie peňažnej náhrady, dokonca v súdom prvej inštancie priznanej výške. Priznanie nároku na nemajetkovú ujmu žalobcovi, považuje za rozpornú s dobrými mravmi.

6.4 Rozsudok súdu prvej inštancie napadol tiež žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietal odňatie mu možnosti reagovať na záver súdu, resp. preukázať, že všetky ním tvrdené úkony obhajoby, v súvislosti s vykonaním ktorých mu v trestnom konaní vznikla škoda, boli aj reálne vykonané a že boli vykonané účelne. Podľa jeho názoru samotné vykonanie toho-ktorého úkonu sporným nebolo, a teda žalobca nemal dôvod tvrdiť, ani preukazovať ďalšie skutočnosti k vykonaniu jednotlivých úkonov právnej služby počas obhajoby žalobcu v trestnom konaní. Žalovaná namietala iba účelnosť týchto úkonov a preto súd podľa jeho názoru vôbec nemal skúmať, či sa tieto úkony uskutočnili alebo nie, keďže ako nesporné nemali byť predmetom dokazovania. Jednotlivé úkony právnej služby špecifikuje, resp. ich uskutočnenie preukazuje aj v odvolacom konaní, a to spolu
s doručenkami, popierajúc tak správnosť záveru súdu prvej inštancie o tom, že neboli vykonané. Ide o návrh na vylúčenie dozorujúceho prokurátora zo dňa 18.10.2011, návrh
na odňatie a prikázanie veci zo dňa 14.11.2011, podnet na preskúmanie zákonnosti postupu

a rozhodnutí prokurátorov zo dňa 24.11.2011, podnet na preskúmanie zákonnosti postupu rozhodnutí prokurátorov zo dňa 03.08.2012. Nesúhlasí s názorom súdu, že úkon „Stanovisko k postaveniu poškodeného v trestnom konaní z 10.03.2015“ bol úkonom nadbytočným, keďže slúžil na bránenie práva a bol účelný v zmysle § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Súd podľa neho pochybil pri určovaní náhrady za jednotlivé úkony právnej služby, keď podstatná časť úkonov právnej služby bola vykonaná v rokoch 2011 až 2012, a súd mal pri týchto úkonoch vychádzať z právnej úpravy účinnej v tom čase, teda tak, ako boli tieto skutočne vynaložené
a nie s obmedzením podľa tarify. Za nesprávne považoval rozhodnutie tiež v časti priznanej mu náhrady nemajetkovej ujmy, v ktorej časti odôvodnenie rozhodnutia k tomuto nároku sa vzťahujúce považuje za nepreskúmateľné.

6.5 Odvolací súd uznesením sp. zn. 27Co/67/2022 zo dňa 30.03.2023 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď z bodu 37. odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci, bude odstrániť zistené nedostatky t. j. vyžiadať si a pripojiť trestný spis (sp.zn. 8T/36/2013), doplniť dokazovanie jeho oboznámením v častiach vzťahujúcich
sa k úkonom právnej služby spojených s obhajobou žalobcu, zistenia z neho v tomto smere plynúce zachytiť v zápisnici, vytvoriť stranám dostatočný priestor na možnosť sa k tým vyjadriť, prípadne vykonať ďalšie dokazovanie v závislosti od produkovaných návrhov stranami, pričom bude postupovať v súlade s procesnými predpismi upravujúcimi postup súdu prvej inštancie, svojím procesným postupom poskytne stranám možnosť realizovať procesné práva zaručené Ústavou Slovenskej republiky, CSP, argumenty produkované stranami
(tiež v odvolacom konaní) a zistené skutočnosti starostlivo vyhodnotí podľa zásad § 191 CSP a vo veci opätovne rozhodne. Svoje rozhodnutie je súd prvej inštancie povinný odôvodniť
v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby odôvodnenie vytváralo dostatočné skutkové a právne východiská pre uskutočnenie jeho prieskumu v prípadnom ďalšom odvolacom konaní.

6.6 Vzhľadom na uvedené závery odvolacieho súdu, súd prvej inštancie
na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 19.01.2024, na ktorom vykonal pojednávanie v prítomnosti sporových strán a oboznámil listinné dôkazy: č.l. 167 doručenky, č.l. 168 návrh na vylúčenie dozorujúceho prokurátora z 18.10.2011, č.l. 170 doručenka,
č.l. 171 návrh na odňatie a prikázanie veci z 14.11.2011, č.l. 173 doručenka, č.l. 173 r.s. podnet na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí prokurátorov z 24.11.2011,
č.l. 176 doručenka, č.l. 176 r.s. podnet na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí prokurátorov z 03.08.2012. Zo spisu Okresného súdu Trenčín 8T/36/2013 súd oboznámil nasledujúce listiny: č.l. 16 uznesenie Okresnej prokuratúry Trenčín z 18.11.2011 o zamietnutí sťažnosti zo dňa 7.11.2011, č.l. 27 uznesenie Okresnej prokuratúry Trenčín z 25.06.2012, ktorým bolo rozhodnuté o návrh na vylúčenie dozorujúceho prokuratúra zo dňa 04.06.2012,č.l. 30 uznesenie Okresnej prokuratúry Trenčín z 11.07.20122, ktorým bola zamietnutá sťažnosť obvineného voči uzneseniu o nevylúčení dozorujúceho prokurátora zo dňa 29.06.2012, č.l. 1684 žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa z 18.02.2013, č.l. 1848 stanovisko k postaveniu poškodeného v trestnom konaní z 10.03.2015. Súd prvej inštancie na pojednávaní umožnil stranám navrhovať ďalšie dôkazné prostriedky a realizovať procesnú aktivitu sporových strán, tieto však nemali ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania.

6.7 Žalobca na pojednávaní v rámci výsluchu vypovedal, že trestné stíhanie malo zásadný dopad na jeho profesionálnu kariéru a súkromný život. Čo sa týka jeho kariéry,
keď sa dňa 3.5.2011 začalo trestné stíhanie voči jeho osobe, poškodený toto uznesenie rozmnožil a začal ho roznášať po obchodných partneroch a do bánk. Toto vytvorilo negatívnu publicitu, pričom žalobca musel často vysvetľovať, o čo vlastne ide a bol s týmto konfrontovaný. Následkom takejto negatívnej publicity mu bol obmedzovaný prístup k rôznym službám a bankovým produktom. Malo to dopad na jeho reputáciu a veľmi mu to uškodilo. Prišiel o obchodné kontakty. Čo sa týka súkromného života, namiesto efektívneho využitia času s rodinou, bol neustále zaťažovaný a konfrontovaný s prebiehajúcim trestným stíhaním. Samotné trestné konanie trvalo 2836 dní to je 8 rokov, počas ktorých neustále myslel na tieto skutočnosti. Počas voľného času, ktorý mohol tráviť s rodinou si musel študovať rozsiahly trestný spis a to najmä cez Vianoce v r. 2014 a r. 2015. Vo vzťahu k manželke vznikalo napätie, nakoľko chcela vysvetlenie a následne, keď pochopila, čo mu hrozí, vznikalo v rodine toto napätie, ktoré sa prenášalo aj na deti. Vtedy podnikal
so špeciálnou dopravou, avšak negatívna publicita jeho podnikaniu veľmi uškodila. Keď

po 5-tich rokoch prišlo oslobodenie, to už verejnosť nezaujímalo. Od tohto času
už nepodniká. V rámci trestného konania bola vykonaná prehliadka firemných priestorov. Bolo to veľmi nepríjemné a vedel o tom celý Trenčín. Hrozila mu trestná sadzba 10-15 rokov, pričom mu advokát vysvetlil, že nie je možný podmienečný trest. Toto pre neho predstavovalo veľkú záťaž. Prvých 1000 dní vystupoval ako svedok a následne ďalších 1800 dní ako obvinený resp. obžalovaný. Bolo to stresujúce obdobie. V rovnakom období bol inými súdmi odsúdený na 3 roky podmienečne s 2-ročnou skúšobnou dobou so zákazom výkonu funkcie štatutárneho orgánu, tieto skutočnosti však mali minimálny vplyv na jeho podnikanie, nakoľko tam nebola žiadna publicita a tri týždne po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline bol amnestovaný. Čo sa týka vplyvu na rodinný život, pýtali sa na to všetci, rodičia, svokrovci, starí rodičia, nakoľko ich sa pýtali zase ich známi a tých ich známi.

6.8 Svedok H. I. na pojednávaní v rámci výsluchu vypovedal,
že so žalobcom sa poznajú od detstva. V roku 2011 so žalobcom spolu skúšať podnikať, zaoberali sa developerskou činnosť. Práve v tomto období začali aj problémy,
po Trenčíne začalo kolovať, že proti žalobcovi sa vedie trestné stíhanie. Takto im padli dva projekty. Z uvedeného vinil žalobcu, že ten za to môže, nakoľko sám nevedel
ako to presne bolo. Aj v osobnej rovine ich vzťahy ochladli a prestali spolu komunikovať.
Ich pripravované projekty sa nezrealizovali, nakoľko pod vplyvom problémov bol žalobca
aj menej aktívny pri realizácii týchto projektov, čo je pochopiteľné. Snažili sa ešte zabojovať ale cca v rokoch 2012 - 2014 ukončili spoločné aktivity. Priateľstvo po oslobodení žalobcu
už neobnovili. Svedok ani nevedel, že bol žalobca oslobodený, nevnímal to.

6.9 Svedok F. G. na pojednávaní v rámci výsluchu vypovedal,
že so žalobcom sa stali susedmi v bytovom dome. V tom čase mali normálne vzťahy. Svedok vnímal priebeh trestného konania aj cez kontakt s poškodeným, vo svedkovej spoločnosti prebiehalo vo vzťahu k žalobcovmu trestnému stíhaniu aj vyšetrovanie priebežne asi až
do roku 2015. So žalobcom mali v tom čase aj susedské medziľudské vzťahy, stretávali sa, mali asi najlepšie vzťahy medzi susedmi. Nedalo sa prehliadnuť, že okolo žalobcu sa niečo deje, nakoľko policajti chodili aj do práce za svedkom a zvonili aj u nich doma, keď hľadali žalobcu, aby mu doručovali nejaké písomnosti. Vtedy zvonili na všetkých susedov v bytovom dome a pýtali sa, kde je žalobca. Od tej doby vzťahy ochladli.

6.10 Súd v konaní nevykonal výsluch manželky žalobcu, nakoľko žalobca
na pojednávaní uviedol, že na tomto už netrvá, keďže nechce svoju manželku vystavovať stresu spojenému s účasťou na pojednávaní. Zástupkyňa žalovanej uviedla, že napriek tomu navrhuje vypočuť manželku žalobcu ako svedkyňu, nakoľko na ňu má niekoľko otázok.
Na to súd rozhodol tak, že vykoná výsluch svedkyne písomne, prostredníctvom písomne položených otázok a zástupkyni žalovanej povolil v lehote 30 dní doručiť súdu zoznam otázok, ktoré mieni svedkyni položiť. Následne by súd zabezpečil písomný výsluch svedkyne. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní s takýmto postupom súdu súhlasila, avšak dodatočne súdu písomne oznámila, že tento postup žalobcu považuje žalovaná za účelový, nakoľko žalobca pôvodne navrhol výsluch tejto svedkyne, pričom už v tom čase mu muselo byť zrejmé, že by nemusela byť schopná výsluchu. Vzhľadom na uvedené žalovaná žiadala súd, aby vykonal dôkaz dopytom na ošetrujúceho lekára svedkyne – manželky žalobcu,
či skutočne nie je schopná zo zdravotných dôvodov výsluchu, prípadne aby súd zvážil jej výsluch v domácom prostredí, resp. inom vhodnom prostredí. Výsluch svedkyne, ktorá má preukazovať vplyv trestného konania na rodinný život je dôležitým dôkazným prostriedkom na preukázanie tejto skutočnosti. Žalovaná namietala postup súdu v tom zmysle, že narúša procesnú rovnováhu účastníkov konania. Žalobca by sa vopred dozvedel, aký postup mieni žalovaná zaujať pri výsluchu svedkyne. Súd napokon od výsluchu svedkyne upustil, nakoľko pôvodne išlo o svedkyňu navrhovanú samotným žalobcom a jej výsluchom mal byť preukázaný vplyv trestného stíhania na rodinu žalobcu. Ak na ňom žalobca netrval, toto bolo samozrejme v jeho kompetencii a súd nevidel dôvod, prečo skúmať duševný stav svedkyne, naviac ak aj samotný žalobca tvrdil, že jeho manželka trpí úzkosťami nielen z dôvodu jeho trestného stíhania, ale aj z iných osobných dôvodov. Narúšať preto intímnu sféru svedkyne skúmaním jej zdravotného stavu, súd nepovažoval za účelné a potrebné.

6.11 Manželka žalobcu v čestnom prehlásení zo dňa 04.10.2021 uviedla, že manžel ju oboznámil s vedením trestného stíhania voči jeho osobe. Celé znenie obvinenia si prečítala a uvedomila si všetky možné následky, vrátane výšky hroziaceho trestu odňatia slobody. Počas najbližšieho obdobia sa u nej

prejavilo zhoršenie duševného stavu, mávala stavy úzkosti, vtedy aj vyhľadala odbornú pomoc. Obdobie trestného stíhania prežívala veľmi zle. Napriek tomu, že časom sa s tým človek naučí žiť, nikdy sa s tým nevyrovná a často musí myslieť na dôsledky. Najhoršie to bývalo v časoch rodinného voľna a pokoja, keď žalobca namiesto trávenia času s rodinou musel študovať dokumenty ohľadom jeho stíhania. Takisto musela znášať nepríjemné otázky okolia, rodiny, priateľov, známych v súvislosti s trestným stíhaním žalobcu. V súčasnej dobe, po oslobodení žalobcu sa k tomu už nechce vracať. Pojednávania sa nemohla zúčastniť, kvôli starostlivosti o maloletého syna.

6.12 Z odpisu z registra trestov súd zistil, že žalobca bol odsúdený Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/73/10 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline
na trest odňatia slobody podmienečne na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky s probačným dohľadom, pričom trest bol žalobcovi dňa 02.01.2013 odpustený amnestiou a hľadí sa na neho akoby nebol odsúdený. Okresný súd Trenčín rozsudkom sp. zn. 0T/80/15 uložil žalobcovi peňažný trest 900 eur a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá
na 6 mesiacov. Žalobca sa osvedčil dňa 12.08.2016, odsúdenie bolo zahladené a na páchateľa sa hľadí akoby nebol odsúdený.

6.13 Po tomto oboznámení sa so žalobou, vyjadreniami sporových strán, výsluchom svedkov a listinnými dôkazmi súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav,
na ktorý aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov, vec právne posúdil a rozhodol o žalobe.

7.1 Podľa čl. 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

7.2 Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

7.3 Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania,
a to za podmienok ustanovených zákonom.

7.4 Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom od 01.01.2013 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

7.5 Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

7.6 Podľa § 6 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

7.7 Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe,
ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

7.8 Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

7.9 Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

7.10 Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

7.11 Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného,
jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

7.12 Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.8a)

7.13 Podľa § 18 ods. 1, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa
aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie
o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní,
v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

7.14 Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky
z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

7.15 Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. korým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

7.16 Podľa § 12 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide
o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu.

7.17 Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 01.06.2010
do 30.06.2013 Výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka (ďalej len "výpočtový základ").

7.18 Podľa § 1 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom od 01.07.2013 výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta

v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

7.19 Podľa § 14 ods. 1 písm. a), b), c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej, c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, pri konaní
o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

7.20 Podľa § 14 ods. 3 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby účasť na verejnom zasadaní, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania.

7.21 Podľa § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci.

7.22 Podľa § 15 písm. a), b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. advokát má popri nároku
na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených
v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
na náhradu za stratu času (§ 17).

7.23 Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. od klienta možno požadovať
na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu
vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

7.24 Podľa § 18 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. advokát upozorní klienta
pri rokovaní o zmluvnej odmene na to, že pri určení trov konania, ktorých náhrada sa priznáva proti inej fyzickej osobe alebo právnickej osobe, sa odmena advokáta určí podľa ustanovení tejto vyhlášky o tarifnej odmene.

8.1 Ako vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a ako vyplýva z § 17 ods. 2 zákona
č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá aj za nemajetkovú ujmu, ktorá v súvislosti s nezákonným rozhodnutím vznikla.

8.2 V zmysle § 18 ods. 1 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. predstavuje škoda,
za ktorú zodpovedá štát v súvislosti s nezákonným rozhodnutím aj trovy právneho zastúpenia. V tomto konaní si žalobca uplatňuje jednak nemajetkovú ujmu v peniazoch a jednak náhradu škody za trovy právneho zastúpenia, ktoré vznikli v priamej súvislosti s nezákonným rozhodnutím.

8.3 Osobou, ktorá má právo na náhradu škody ako i nemajetkovej ujmy je
v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ten komu škoda a ujma vznikla v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, avšak za predpokladu, že podal proti nezákonnému rozhodnutia riadny opravný prostriedok.

8.4 Spoločnými podmienkami, ktoré musia byť splnené pre priznanie náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sú existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím

a škodou a medzi nezákonným rozhodnutím a nemajetkovou ujmou. Judikatórne bolo dovodené, že v prípade trestného stíhania je nezákonný rozhodnutím uznesenie o vznesení obvinenia za predpokladu, že bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

8.5 V danom prípade je existencia tohto nezákonného rozhodnutia nepochybná, nakoľko voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie Uznesením vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín ČVS: ORP-1094/OEK-TN-2008 zo dňa 03.05.2011, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 16.08.2011, bol tento obvinený zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Uznesením vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín ČVS: ORP-1094/OEK-TN-2008 zo dňa 30.11.2011, ktoré bolo žalobcovi doručené
dňa 18.01.2012 bol tento obvinený z obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona.

8.6 V uvedenej veci bol žalobca oslobodený spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/36/2013 zo dňa 16.09.2015 keď odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku bolo odvolacím súdom uznesením sp. zn.: 3To/97/2015 zo dňa 04.05.2016 zamietnuté.

8.7 Pre poskytnutie náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v prípade nezákonného rozhodnutia musí byť splnená aj negatívna podmienka stanovená v § 6 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z., a to, že poškodený využil riadny opravný prostriedok proti tomuto nezákonnému rozhodnutiu (i keď judikatúra sa už v niektorých prípadoch od nutnosti splnenia tejto podmienky odkláňa). V danej veci žalobca splnil aj túto podmienku, nakoľko proti uzneseniu o vznesení obvinenia ČVS: ORP-1094/OEK-TN-2008 zo dňa 03.05.2011 podal sťažnosť dňa 19.08.2011, pričom prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podanú sťažnosť zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, uznesením č. 2 Pv 684/08 – 62. Proti uzneseniu Uznesením vyšetrovateľa ČVS: ORP-1094/OEK-TN-2008 zo dňa 30.11.2011, žalobca podal proti sťažnosť, ktorá bola doručená vyšetrovateľovi dňa 25.01.2012 a prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podanú sťažnosť zamietol podľa
§ 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, uznesením č. 2 Pv 684/08 - 94.

8.8 Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno automaticky považovať
za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS. 163/2013). Ako však bolo uvedené vyššie zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie či porušenie právnej povinnosti konkrétnym orgánov verejnej správy. Teda aj keď trestné stíhanie sa v čase, keď bolo vedené sa javilo ako zákonné v súlade s ustálenou judikatúrou ho treba považovať za nezákonné, pretože sa uplatňuje fikcia nezákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania práve v dôsledku právoplatného oslobodzujúceho rozsudku.

8.9 Nakoľko v posudzovanej veci bola zistená nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia v spojitosti s uznesením o zamietnutí sťažnosti obvineného, vyslovená implicitne oslobodzujúcim rozsudkom z dôvodu podľa § 285a Trestného poriadku, keď nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný a súčasne boli splnené podmienky predbežného prerokovania nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.,
je nárok žalobcu vo svojom základe dôvodný.

8.10 Ak v súvislosti s rozhodnutím orgánov činných v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom (tak ako tomu bolo v danom prípade), fyzická osoba vynaložila náklady na trovy obhajoby smerujúce k odstráneniu nežiaducich právnych dôsledkov na obvineného, štát za takto vzniknutú škodu v zmysle § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovedá.
Čo do uplatneného nároku na náhradu škody súd prvej inštancie žalobu správne považoval
za čiastočne dôvodnú.

8.11 Škodou rozumieme zníženie majetku, ku ktorému by nebyť nezákonného rozhodnutia nedošlo. V konaní bolo preukázané, že žalobca uhradil svojmu obhajcovi dňa 08.07.2011 sumu 1.740 eur, ako vyplýva z príjmového pokladničného dokladu na č.l. 62 a dňa 16.08.2011 sumu 1.152 eur, ako vyplýva z príjmového pokladničného dokladu na č.l. 64 ako trovy obhajoby. V priebehu konania bola podľa potvrdenia o platbe zo dňa 09.07.2021 (ako vyplýva z č.l. 123 súdneho spisu) uhradené z účtu manželky žalobcu suma 1.232 eur v prospech účtu advokáta žalobcu a následne dňa 15.07.2021 suma 1.000 eur,

rovnako z účtu manželky žalobcu (ako vyplýva z č.l. 124 súdneho spisu). Žalobca ako prílohu k žalobe doložil súdu vyúčtovanie právnych služieb advokáta za obdobie r. 2011-2016 za 24 úkonov právnej služby spolu vo výške 4.056 eur, náhradu za stratu času spolu vo výške 576 eur a náhradu za použitie auta v celkovej výške 492 eur.

8.12 Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že došlo k zníženiu majetku žalobcu. Nakoľko išlo o trovy obhajoby v trestnom konaní, z ktorého si žalobca uplatňuje náhradu škody je daná aj príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, nakoľko nebyť obvinenia žalobcu, ten by nemusel vynaložiť náklady na obhajobu. Z uvedeného vyplýva,
že základ nároku na náhradu škody spočívajúcej v uhradených trovách obhajoby je daný, nakoľko tu je nezákonné rozhodnutie, vznik škody - zmenšenie majetku, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, podanie riadneho opravného prostriedku proti tomuto nezákonnému rozhodnutiu ako i uplatnenie nároku u štátu. Nakoľko základ nároku
na náhradu škody je daný je možné pristúpiť k jej vyčísleniu. Nakoľko žalobca má nárok
aj na náhrady škody spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, súd vychádzal z vyčíslenia trov obhajoby žalobcu, ktoré si uplatnil v špecifikácii trov obhajoby.

8.13 V tejto súvislosti žalovaná namietala tak v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní, že časť nákladov na právne služby bola uhradená až počas konania a to manželkou žalobcu, preto nemožno konštatovať, že došlo k zmenšeniu jeho majetku a nevznikla mu tak žiadna škoda. Súd sa s touto argumentáciou žalovanej nestotožnil, platby v sume 1.232 eur a 1.000 eur boli síce realizované z účtu manželky žalobcu, avšak medzi manželmi existuje bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, preto nemožno konštatovať, že nedošlo aj k zmenšeniu majetku na strane žalobcu. Zároveň súd posudzuje stav ku dňu rozhodnutia súdu, pričom v čase rozhodovania už bola zo strany žalobcu uhradená celá suma pokrývajúca vyúčtované právne služby.

8.14 V súvislosti s náhradou trov konania sa v zásade priznáva len náhrada trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom za účelom náhrady škody
sa vychádza z tarifnej odmeny advokáta (§ 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.).

8.15 Súd vykonal dokazovanie oboznámením listín z trestného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. 8T/36/2013, ako aj listinami predloženými právnym zástupcom žalobcu v rámci odvolacieho konania, aby preskúmal účelnosť vynaložených trov obhajoby. Aby bolo vôbec možné posudzovať účelnosť toho-ktorého úkonu, je zistenie o jeho vykonaní, čo v prípade negatívneho zistenia nemôže rozhodne súd prvej inštancie odignorovať. Žalovaná v písomných vyjadreniach spochybňovala účelnosť úkonov právnej služby pozostávajúcich z návrhu na vylúčenie dozorujúceho prokuratúra z 18.10.2011 a 04.06.2012, sťažnosť voči uzneseniu o nevylúčení sa zo dňa 07.11.2011 a 29.06.2012, návrh na odňatie a prikázanie veci zo dňa 24.11.2011, podnet na preskúmanie rozhodnutia prokurátora 24.11.2011 a 30.08.2012, žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa z 18.02.2013, stanovisko k postaveniu poškodeného v trestnom konaní z 10.03.2015. Zároveň aj konzultácie s klientom pred záverečným preštudovaním z 12.12.2012, 21.01.2015 a 27.04.2016, nakoľko žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, či skutočne reálne došlo k poradám s právnym zástupcom v takom rozsahu, ani ich nutnosť a opodstatnenosť. Žalovaná spochybňuje
aj ďalšie vyčíslené právne úkony zo strany žalobcu, a to náhrada za použitie auta a náhrada
za stratu času.

8.16 Čo sa týka jednotlivých úkonov namietaných žalovanou vo vzťahu k ich realizácii a účelnosti súd uvádza:
· návrh na vylúčenie dozorujúceho prokuratúra z 18.10.2011 - tento sa nachádza na č.l. 168 súdneho spisu spolu s doručenkou preukazujúcou odoslanie, súd preto vyhodnotil tento úkon právnej služby ako preukázaný a zároveň účelne vynaložený, nakoľko ním bolo sledované bránenie práv obvineného,
· návrh na vylúčenie dozorujúceho prokuratúra zo dňa 04.06.2012 - v trestnom spise sa na č.l. 27 nachádza uznesenie Okresnej prokuratúry Trenčín z 25.06.2012, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na vylúčenie dozorujúceho prokuratúra zo dňa 04.06.2012, súd preto vyhodnotil tento úkon právnej služby ako preukázane uskutočnený a zároveň účelne vynaložený, nakoľko ním bolo sledované bránenie práv obvineného,
· sťažnosť voči uzneseniu o nevylúčení dozorujúceho prokurátora zo dňa 07.11.2011 –

v trestnom sa na č. l. 16 nachádza uznesenie Okresnej prokuratúry Trenčín z 18.11.2011 o zamietnutí sťažnosti zo dňa 7.11.2011, súd preto tento úkon právnej služby ako preukázane uskutočnený a zároveň aj ako účelne realizovaný, nakoľko ním bolo sledované bránenie práv obvineného,
· sťažnosť voči uzneseniu o nevylúčení dozorujúceho prokurátora zo dňa 29.06.2012 - v trestnom spise na č. l. 30 nachádza uznesenie Okresnej prokuratúry Trenčín z 11.07.20122, ktorým bola zamietnutá sťažnosť obvineného voči uzneseniu o nevylúčení dozorujúceho prokurátora zo dňa 29.06.2012, preto súd tento úkon právnej služby považuje za preukázane uskutočnený a zároveň aj účelne vynaložený úkon právnej služby, nakoľko ním bolo sledované bránenie práv obvineného,
· návrh na odňatie a prikázanie veci zo dňa 14.11.2011 - uskutočnenie tohto úkonu žalobca preukázal v odvolacom konaní, nachádza sa na č.l. 171 v súdnom spise spolu s doručenou preukazujúcou odoslanie, zároveň ho súd posúdil aj ako účelne vynaložený úkon právnej služby, nakoľko ním bolo sledované bránenie práv obvineného,
· podnet na preskúmanie rozhodnutia prokurátora zo dňa 24.11.2011 - uskutočnenie tohto úkonu žalobca preukázal v odvolacom konaní, nachádza sa na č.l. 173 v súdnom spise spolu s doručenou preukazujúcou odoslanie, zároveň ho súd posúdil aj ako účelne vynaložený úkon právnej služby, nakoľko ním bolo sledované bránenie práv obvineného,
· podnet na preskúmanie rozhodnutia prokurátora zo dňa 03.08.2012 - uskutočnenie tohto úkonu žalobca preukázal v odvolacom konaní, nachádza sa na č.l. 176 v súdnom spise spolu s doručenou preukazujúcou odoslanie, zároveň ho súd posúdil aj ako účelne vynaložený úkon právnej služby, nakoľko ním bolo sledované bránenie práv obvineného,
· žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa z 18.02.2013 sa nachádza v trestnom spise na č.l. 1684, súd ho vyhodnotil ako účelne vynaložený úkon právnej služby,
· stanovisko k postaveniu poškodeného v trestnom konaní z 10.03.2015 sa nachádza v trestnom spise na č.l. 1848, súd vyhodnotil tento úkon právnej služby ako nadbytočný, stanovisko mohol advokát žalobcu predniesť na najbližšom hlavnom pojednávaní,
· konzultácie s klientom pred záverečným preštudovaním z 12.12.2012, 21.01.2015
a 27.04.2016, žalobca preukázal že sa uskutočnili prehlásením na č.l. 129, súd nemal dôvod pochybovať o tom, že sa medzi advokátom a jeho klientom v trestnom konaní skutočne uskutočňujú konzultácie, a to tak ako vyplýva aj z predloženého prehlásenia. Naviac žalobca si v konaní uplatňuje ako trovy obhajoby len tri porady s advokátom počas štyroch rokov, pričom medzi jednotlivými poradami vždy nasledovalo niekoľko ďalších iných úkonov právnej služby, preto tieto súd vyhodnotil ako preukázané a účelné trovy obhajoby.

8.17 Základná tarifná odmena 1 úkonu právnej služby v zmysle § 12 ods. 3 písm. c/ vyhlášky 655/2004 Z.z. predstavuje v prejednávanej veci 1/6 výpočtového základu, čo v roku 2011 sumu 123,50 eur, v r. 2012 127,17 eur, v r. 2013 sumu 130,16 eur, v roku 2014 sumu 134 eur, v r. 2015 sumu 139,83 eur, v r. 2016 sumu 143 eur. Režijný paušál pre r. 2011 bol 7,41 eur, pre r. 2012 bol 7,63 eur, pre rok 2013 bol 7,81 eur , pre rok 2014 bol 8,04 eur,
pre r. 2015 bol 8,39 eur , pre r. 2016 bol 8,58 eur.

8.18 Súd za jednotlivé úkony právnej služby, ktoré súd vyhodnotil ako účelne vynaložené a preukázané priznal nasledujúcu výšku náhrady:
· príprava a prevzatie zastúpenia v r. 2011 – tarifná odmena 123,50 eur + režijný paušál 7,41 eur = 130,91 eur – žalobca si uplatnil 130 eur, súd viazaný návrhom mu priznal 130 eur,
· návrh na vylúčenie dozorujúceho prokuratúra z 18.10.2011 – 1 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 3 písm. b) 61,75 eur + režijný paušál 7,41 eur = 69,16 eur
· sťažnosť voči uzneseniu o nevylúčení – 07.11.2011 – 1 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 3 písm. b) 61,75 eur + režijný paušál 7,41 eur = 69,16 eur
· návrh na odňatie a prikázanie veci zo dňa 14.11.2011 – 1 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 3 písm. b) 61,75 eur + režijný paušál 7,41 eur = 69,16 eur
· podnet na preskúmanie rozhodnutia prokurátora zo dňa 24.11.2011 – 1 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 3 písm. b) 61,75 eur + režijný paušál 7,41 eur = 69,16 eur
· sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia – 19.01.2012 - tarifná odmena 127,17 eur + režijný paušál 7,63 eur = 134,80 eur – žalobca si uplatnil 130 eur, súd viazaný návrhom mu priznal 130 eur,
· zastúpenie na výsluchu svedka – 08.02.2012 - tarifná odmena 127,17 eur + režijný paušál 7,63 eur = 134,80 eur – žalobca si uplatnil 130 eur, súd viazaný návrhom mu priznal 130 eur,
· podnet na preskúmanie rozhodnutia prokurátora zo dňa 03.08.2012 - 1 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 3 písm. c) 63,59 eur + režijný paušál 7,63 eur = 71,22 eur

· návrh na vylúčenie dozorujúceho prokurátora – 04.06.2012 - 1 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 3 písm. c) 63,59 eur + režijný paušál 7,63 eur = 71,22 eur
· sťažnosť proti uzneseniu o nevylúčení dozorujúceho prokurátora – 29.06.2012 – 1 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 3 písm. b) 63,59 eur + režijný paušál 7,63 eur = 71,22 eur
· konzultácia s klientom pred záverečným študovaním – 12.12.2012 – 1/3 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 4 písm. a) 42,39 eur + režijný paušál 7,63 eur = 50,02 eur
· zastupovanie na výsluchu svedka – 18.01.2013 – 2 x tarifná odmena 130,16 eur + režijný paušál 7,81 eur = 268,13 eur, žalobca si uplatnil 260 eur,
· záverečné preštudovanie spisu – 05.02.2013 - tarifná odmena 130,16 eur + režijný paušál 7,81 eur = 137,97 eur
· žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa – 18.02.2013 - 1 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 3 písm. c) 65,08 eur + režijný paušál 7,81 eur = 72,89 eur
· návrh na odmietnutie obžaloby – 19.05.2014 - tarifná odmena 134 eur + režijný paušál 8,04 eur = 142,04 eur, žalobca si uplatnil 130 eur,
· zastupovanie na verejnom zasadnutí – 12.09.2014 - 1 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 3 písm. d) 67 eur + režijný paušál 8,04 eur = 75,04 eur
· konzultácia s klientom – 21.01.2015 - 1/3 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 4 písm. a) 46,61 eur + režijný paušál 8,39 eur = 55 eur
· zastupovanie na hlavnom pojednávaní – 03.06.2015 –tarifná odmena 139,83 eur + režijný paušál 8,39 eur = 148,22 eur, žalobca si uplatnil 130 eur
· zastupovanie na hlavnom pojednávaní – 05.06.2015 – 2x tarifná odmena 139,83 eur + režijný paušál 8,39 eur = 288,05 eur, žalobca si uplatnil 260 eur
· hlavné pojednávanie – 10.09.2015 – tarifná odmena 139,83 eur + režijný paušál 8,39 eur = 148,22 eur, žalobca si uplatnil 130 eur
· konzultácia – 27.04.2016 - 1/3 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 4 písm. a) 47,67 eur + režijný paušál 8,58 eur = 56,25 eur
· vyjadrenie k odvolaniu – 30.04.2016 - tarifná odmena 143 eur + režijný paušál 8,58 eur = 151,58 eur, žalobca si uplatnil 130 eur,
· zastupovanie na verejnom zasadnutí – 04.05.2016 - 1 tarifnej odmeny (§ 14, ods. 3 písm. d) 71,50 eur + režijný paušál 8,58 eur = 80,08 eur
Spolu 2.447,55 eur + 20% DPH = 2.937,06 eur.
Pokiaľ žalobca v odvolacom konaní spochybňoval postup súdu, pri ktorom mu bola priznaná za jednotlivé úkony náhrada len vo výške, ako si túto uplatnil vo vyčíslení zo dňa 30.06.2016 (napriek tomu, že pri niektorých úkonoch by mal nárok na vyššiu sumu), súd v tejto súvislosti uvádza, že ide o výšku náhrady tak, ako si ju uplatňoval a vyčíslil advokát žalobcu v trestnej veci 8T/36/2013 vedenej voči žalobcovi. V zmysle tohto vyčíslenia boli následne vystavené žalobcovi aj faktúry a od tohto vyčíslenia odvodzuje vznik škody, ktorá mu bola trestným stíhaním spôsobená. V tejto fáze už nemá možnosť súd „opraviť" vyčíslenie advokáta žalobcu z roku 2016 a priznať žalobcovi za jednotlivé úkony vyššiu náhradu, ako si voči nemu uplatnil faktúrou jeho advokát v trestnom konaní.
8.19 Žalovaná spochybňuje aj ďalšie vyčíslené právne úkony zo strany žalobcu,
a to náhrada za použitie auta a náhrada za stratu času.

8.20 Pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Náhrada za stratu času za každú aj začatú polhodinu bola v roku 2012 v sme 12,71 eur
a v roku 2013 v sume 13,01 eur, v roku 2015 v sume 13,98 eur, v roku 2016 v sume 14,30 eur.

8.21 Čo sa týka náhrady za stratu času, súd konštatuje, že túto advokát žalobcu vypočítal nesprávne, preto mu mala patriť správne nasledovne:
· dňa 08.02.2012 – 6 polhodín x 12,71 eur = 76,26 eur
· dňa 18.01.2013 – 2 polhodiny x 13,01 eur = 26,02 eur
· dňa 05.02.2013 – 6 polhodín x 13,01 eur = 78,06 eur
· dňa 03.06.2015 – 6 polhodín x 13,98 eur = 83,88 eur
· dňa 05.06.2015 – 6 polhodín x 13,98 = 83,88 eur
· dňa 04.05.2016 – 6 polhodín x 14,30 eur = 85,80 eur.
Spolu 433,90 eur + 20% DPH = 520,68 eur

8.22 K cestovným náhradám spolu v sume 492 eur s DPH žalovaná neprodukovala konkrétne námietky, preto tieto náhrady boli priznané v zmysle vyčíslenia žalobcom.

8.23 Súd preto považoval žalobu žalobcu dôvodnú v časti náhrady škody vo výške 3.949,74 eur. Žalobca si v konaní uplatnil aj úrok z omeškania v sadzbe 5% ročne zo sumy 5.124 eur od 19.07.2018 do zaplatenia. Štát je povinný nahradiť škodu najneskôr
do 6 mesiacov odo dňa, keď poškodený si nárok riadne uplatnil podľa § 16 zákona č. 514/2003 Z.z. a márnym uplynutím tejto lehoty sa štát ako dlžník zo zodpovednostného právneho vzťahu dostáva do omeškania a tak najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí 6 mesačnej lehoty ho postihuje povinnosť zaplatiť poškodenému veriteľovi tiež úroky
z omeškania. Z tohto potom teda následne vyplýva, že pokiaľ žalobca doručil žalovanej žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 18.07.2018, odo dňa nasledujúceho začína plynúť štátu 6 mesačná lehota na uspokojenie nároku zo strany žalobcu. Na túto žiadosť odpovedala Generálna prokuratúra Slovenskej republiky listom zo dňa 29.11.2018, v ktorom uvádza, že nárok žalobcu považuje za nedôvodný, a preto ho neuspokojí s tým, že zo samotnej žaloby vyplýva, že odpoveď bola žalobcovi doručená dňa 10.12.2018 a od tohto dňa teda vzniká žalobcovi nárok na úrok z omeškania. Preto súd zavial žalovanú k zaplateniu úrokov z omeškania tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.
K nemajetkovej ujme:
8.24 Ako vyplýva z pojmu nemajetková ujma, ide o ujmu, ktorá sa dotkla nemajetkovej sféry poškodeného. Predpokladmi na jej úhradu v peniazoch je nezákonné rozhodnutie, vznik nemajetkovej ujmy, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím
a nemajetkovou ujmou a to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Ako vyplýva
z odôvodnenia tohto rozsudku uvedeného vyššie, nezákonné rozhodnutie tu je dané.
V prípade trestného stíhania v zásade nemajetková ujma vzniká, nakoľko každé trestné stíhanie ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého je síce potrebné
do právoplatnosti rozsudku nazerať ako na nevinného, avšak samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého. Už samotné trestné konanie výrazne zasahuje do súkromného
a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobré povesti, a to o to viac, keď sa preukáže nevina zo spáchaného skutku.

8.25 V danej veci žalobcovi nemajetková ujma vznikla a iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, preto žalobcovi vznikol aj nárok na úhradu nemajetkovej ujmy
v peniazoch. Totižto vedenie trestného stíhania predstavuje jeden z najrepresívnejších prejavov štátnej moci vo vzťahu k jednotlivcovi, ktorý v konečnom dôsledku môže viesť
až k odňatiu slobody jednotlivca, v prípade uloženia trestu odňatia slobody, ktorý nie je vylúčený pri žiadnom trestnom čine. V § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.,
sú demonštratívne určené najpodstatnejšie kritéria pre stanovenie nemajetkovej ujmy.

8.26 Aj podľa rozhodnutia NS SR 4Cdo 125/2019 zo dňa 27.08.2019, podľa ktorého u nemajetkovej ujmy ide „o stav mysle poškodenej osoby, ktorý sa preukazuje empaticky
a nie je možné vidieť žalobcu do úlohy púheho objektu, ktorý sa stáva iba prostriedkom
v rukách štátnej moci.... najvyššiu mieru ochrany požíva ľudský život, integrita človeka, ľudská dôstojnosť a sloboda“. Každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, a to bez ohľadu na jeho výsledok, teda aj je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy najmä ak sa preukáže, že bolo do začiatku nezákonné. Pri odškodňovaní nemajetkovej ujmy nesvedčí bagatelizovanie závažnosti ujmy priznávaním neprimerane nízkych, resp. žiadnych náhrad; také rozhodovanie treba považovať za obchádzanie zákona i jeho účelu a pôsobí mnohokrát veľmi cynicky, bez citu pre elementárnu spravodlivosť, alebo absencie postupu podľa pravidla, podľa ktorého „nerob druhému to, čo nechceš, aby robili tebe“. Za ustálenú súdnu prax NS SR možno považovať záver, že všeobecný súd je povinný určiť primeranú výšku náhrady spôsobenej nezákonným rozhodnutím po zohľadnení iných právnych predpisov slovenského právneho poriadku upravujúcich odškodnenie, ako aj judikatúru ústavného súdu a ESĽP, iné rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých bol uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.

8.27 Vo veci 2Cdo 30/2019 NS SR vyslovil, že podľa judikatúry ESĽP náhrada nemajetkovej ujmy v obdobných prípadoch musí byť rozumne primeraná utrpenej ujme na povesti (napr. Winkler v. SR, Tostoy Miloslavsky v. Spojené Kráľovstvo, Público Comunicacáo Social, S.A. v. Portugalsko, Fluex v. Moldavsko, Steel a Morris v. Spojené Kráľovstvo), ďalej, že by mala byť zohľadňovaná výška náhrady, ktorá je priznávaná
za telesné zranenia, alebo ktorá je priznávaná obetiam násilných činov, pričom náhrada
za porušenie iných osobnostných práv by nemala bez existencie závažných a dostatočných dôvodov prevyšovať maximálnu výšku náhrady priznávanú za telesné zranenia, alebo násilné činy (napr. Iltalehti a Karhuvaara v. Fínsko).

8.28 Súd poukazuje i na rozsudok NS SR sp.zn. 6Cdo/44/2017 z 21.6.2018:
„V prípade nemajetkovej ujmy spôsobenej trestným stíhaním, ktoré skončilo oslobodením spod obžaloby, bude potrebné popri povahe a dĺžke trestného konania prihliadnuť najmä na závažnosť ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo a na závažnosť následkov spôsobených trestným stíhaním v osobnostnej sfére poškodeného. Posúdenie okolností, za ktorých k ujme došlo, zahrňuje aj správanie sa samotného poškodeného... Pri určovaní primeranosti formy zadosťučinenia, závažnosť ujmy správne skúmali predovšetkým vo vzťahu k tým osobnostným sféram, ktoré žalobca v konaní uplatnil (v morálnej sfére, vo sfére súkromnej
a pracovného uplatnenia).“

8.29 V tomto prípade bolo vedené trestné stíhanie voči žalobcovi pre obzvlášť závažný zločin od vznesenia obvinenie Uznesením vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín ČVS: ORP-1094/OEK-TN-2008 zo dňa 03.05.2011, do oslobodenia spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/36/2013 zo dňa 16.09.2015 keď odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcemu rozsudku bolo odvolacím súdom uznesením sp. zn.: 3To/97/2015 zo dňa 04.05.2016 zamietnuté.
V prípade uznania viny a čo aj maximálneho možného mimoriadneho zníženia trestu musel byť uložený žalobcovi nepodmienečný trest vo výmere aspoň 5 rokov, pričom trestné stíhanie bolo voči žalobcovi ako obvinenému vedené 5 rokov. Bez významu je potom skutočnosť,
že žalobca pred začatím trestného stíhania v trestnom konaní vystupoval tri roky ako svedok, nakoľko nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je determinovaný až vznesením obvinenia.

8.30 Súd pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy prihliadol na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení a to tak, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania. Do začatia trestného stíhania žalobca podnikal, mal rozvinuté podnikateľské aktivity, chystal spustenie developerských podnikov a mal vo svojom okolí rozsiahlu sieť obchodných kontaktov. Žil (a stále žije) v spoločnej domácnosti s manželkou a tromi maloletými deťmi.

8.31 Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca má v odpise registra trestov (č.l.110 súdneho spisu) uvedené dva tresty, jeden bol odpustený amnestiou a druhý peňažný trest bol vykonaním zahladený. Z uvedeného odpisu z registra trestov vyplynulo,
že v rovnakom čase, ako v čase trestného stíhania vedeného pre trestný čin sprenevery bol žalobca stíhaný a následne odsúdený Okresným súdom Liptovský Mikuláš (sp. zn. 1T/73/2010) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline na trest odňatia slobody podmienečne na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky s probačným dohľadom, pri uložení obmedzení: zákaz vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu a byť zamestnancom spoločností poskytujúcich pôžičky nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/80/15 bol uznaný vinným a odsúdeným na peňažný trest 900 eur a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlo na 6 mesiacov. I keď trest uložený v konaní 1T/73/10 bol žalobcovi odpustený amnestiou v roku 2013 a hľadí sa na neho ako keby nebol odsúdený, a vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín 0T/80/15 sa osvedčil v roku 2016
a jeho odsúdenie bolo zahladené.

8.32 Vo vzťahu k ujme, ktorú mal žalobca utrpieť v jeho rodinnom živote žalobca vypovedal, že trestné stíhanie spôsobilo intenzívny stres v rodine žalobcu. Z trestného stíhania bol žalobca nervózny, čas trávil študovaním spisu a listinných dôkazov, namiesto trávenia času s maloletými deťmi. Neistota ohľadne výsledku trestného stíhania prirodzene spôsobila žalobcovi ním tvrdení stres, strach a neistotu, pričom

táto neistota ako nazeranie okolia na žalobcu trvalo, nie krátku dobu – celkovo 5 rokov trestného stíhania žalobcu. Avšak je treba uviesť, že tým, že žalobca už skúsenosti s trestným stíhaním a s odsúdeniami mal už pred týmto trestným stíhaním (resp. počas neho), jeho stres musel byť prirodzene menší, než by to bolo u nikdy nestíhaného resp. netrestaného človeka, keď žalobca mal skúsenosť s orgánmi činnými v trestnom konaní, so súdmi, celým priebehom trestného konania. Na stres v rodine malo nepochybne vplyv aj to, že voči žalobcovi bolo vedených niekoľko trestných stíhaní súbežne, pričom niektoré s výsledkom takým, že žalobca bol odsúdený. Preto nemožno všetky negatívne dopady na psychiku, rodinný život a povesť žalobcu pripisovať výlučne predmetnému trestnému stíhaniu a nezákonnému rozhodnutiu. Zároveň je potrebné zohľadniť, že rodina žalobcu toto obdobie prekonala, trestné stíhanie nemalo na jej existenciu
a fungovanie fatálny dopad. V konaní nebol preukázaný žiadny dopad na zdravie žalobcu - jeho psychiku v klinickom slova zmysle. Na druhej strane súd zohľadnil aj skutočnosť,
že v tomto prípade hrozil žalobcovi nepodmienečný trest odňatia v trvaní od 10 do 15 rokov, čo značne prispelo k závažnosti celej situácie žalobcu po rodinnej a psychickej stránke.
Súd vzal v tomto ohľade do úvahy písomné vyjadrenie manželky žalobcu, ktorá potvrdila, že toto obdobie bolo v ich rodine ťažké a dotklo sa ich, či už v emocionálnej oblasti, ale aj v praktickej, kedy nebolo možné so žalobcom tráviť toľko času, koľko si s deťmi predstavovali, nakoľko sa venoval štúdovaniu spisu a dokladov. Súd tvrdeniam manželky žalobcu uveril a nemá o nich pochybnosti, nakoľko rovnako by to vnímala každá rodina a blízke osoby žijúce v spoločnej domácnosti. Je však potrebné mať na zreteli skutočnosti,
že v tomto čase boli voči žalobcovi vedené ďalšie dve trestné stíhania, a preto ak žalobca netrávil s rodinou toľko času a nevenovali sa im na emocionálnej stránke v takom rozsahu, ako si predstavovala, nebolo to iba v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím
a trestným stíhaním.

8.33 Súd ďalej konštatuje, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané,
že trestné stíhanie, ktoré bolo vedené proti žalobcovi, malo čiastočne negatívny dopad
na profesionálnu kariéru žalobcu, na jeho reputáciu a uškodilo jeho obchodný kontaktom a podnikaniu. Trestné stíhanie zaznamenala rodina i širšie okolie žalobcu. Dobrá povesť žalobcu bola týmto zasiahnutá. Ujma podľa jeho tvrdení vznikla tým, že sa jeho okolie a mesto sa dozvedeli o jeho trestnom stíhaní. Žalobca prišiel o pracovné príležitosti, začaté podnikanie, profesionálne ale aj priateľské vzťahy. V meste, kde žil a podnikal sa jeho kontakty v pracovnej ako aj súkromnej oblasti, jeho susedia a príbuzní dozvedeli o vedení trestného stíhania, čím došlo k zníženiu intenzity vzťahov a zásahu do povesti, čo preukázali výpovede oboch svedkov. Obaja vypočutí svedkovia F. G. a H. I. potvrdili, že mali so žalobcom nielen pracovné, ale aj priateľské vzťahy, ktoré po začatí trestného stíhania úplne ochladli. O oslobodení žalobcu spod obžaloby sa už dodatočne nedozvedeli, narušená dôvera v žalobcu sa už neobnovila. V dôsledku trestného stíhania ako vyplýva
z výpovede svedkov i žalobcu sa ho jeho susedia, obchodní partneri a kamaráti začali strániť, čo viedlo k tomu že od dobrých vzťahov prejavujúce sa napr. spoločne tráveným časom tieto takmer zanikli. V tejto časti súd vidí príčinnú súvislosť s nezákonným rozhodnutím
a následkami v spoločenskom, pracovnom a sociálnom živote žalobcu iba čiastočne.
Ak sa totiž priatelia a širšie okolie žalobcu nedozvedeli o tom, že bol spod obžaloby oslobodený, tak túto okolnosť je potrebné pričítať na ťarchu žalobcu. Nič mu nebránilo v tom, aby svoje bezprostredné okolie informoval o tejto skutočnosti. Súd podotýka aj to,
že ak sa žalobcovi otočili chrbtom jeho kamaráti, resp. že predmetné nezákonné rozhodnutie poznačilo ich vzájomný vzťah, tak je objektívne zrejmé, že tieto vzťahy nemohli byť pevné
a súdržné. Práve naopak, objektívne sa dalo očakávať, že kamaráti mali žalobcu v tom čase morálne povzbudiť a osobnostne podržať. Nie je spravodlivé a ani právne možné, aby za kvalitu, resp. nekvalitu vzťahov žalobcu s jeho kamarátmi a blízkym okolím niesla zodpovednosť žalovaná. V tom smere súd poukazuje na obdobné závery Krajského súdu
v Trenčíne v rozsudku pod sp. zn. 17Co/1058/2015, v ktorom odvolací súd uviedol,
že mimoriadny význam má v tomto smere prezumpcia neviny a jej náležité vnímanie významne obmedzuje negatívny dopad samotného trestného stíhania na povesť a vnímanie stíhanej osoby jej okolím. Ak je napriek tomu obvinený vnímaný okolím negatívne len pre prebiehajúce trestné stíhanie, je to významnou mierou chybou tohto okolia, ktorému nie je princíp prezumpcie neviny dostatočne vlastný.
Čo sa týka pracovných aktivít žalobcu,
už rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš (sp. zn. 1T/73/2010) v spojení

s rozsudkom Krajského súdu v Žiline bol žalobcovi uložený zákaz vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu a byť zamestnancom spoločností poskytujúcich pôžičky nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov, čo malo rozhodne zásadnejší vplyv na jeho pracovný život
a profesionálnu orientáciu. Preto súd konštatuje, že ak žalobca prišiel o rozvíjajúce sa projekty a príležitosti nebolo to v príčinnej súvislosti výlučne s nezákonným rozhodnutím, o to viac,
ak aj samotný žalobca vypovedal, že správy o jeho trestnom stíhaní šíril primárne poškodený v trestnom stíhaní, tento posielal hromadne správy do rôznych inštitúcií, ktoré informoval o trestnom stíhaní žalobcu. Ak by to tak nebolo, je zjavné, že zásah do dobrej povesti žalobcu by bol v oveľa menšom rozsahu. Preto súd konštatuje, že za takýto zásah nie je možné pričítať zodpovednosť len žalovanej a nezákonnému rozhodnutiu.

8.34 Vychádzajúc teda zo zákonných kritérií pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď súd prihliadol na osobu žalobcu (otca a živiteľa rodiny s tromi maloletými deťmi), závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov v súkromnom a spoločenskom uplatnení (stres v rodinnom živote, vyvolanie stavov úzkosti, hrozba väzobného stíhania, následky v sociálnom a pracovnom živote žalobcu),
pri zohľadnení preukázania iba čiastočnej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím,
súd považoval za primerané odškodnenie nemajetkovej ujmy v sume 4.000 eur,
keď zohľadnil, že predmetné trestné stíhanie nebolo v rozhodnom čase r. 2011 – 2016 jediným trestným stíhaním vedeným proti žalobcovi, pričom rozsudkami Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/73/10 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/89/12 z 20.11.2012 bol žalobca odsúdený na trest odňatia slobody podmienečne na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky s probačným dohľadom a tiež rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/80/15 bol uznaný vinným a odsúdeným na peňažný trest 900 eur a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlo na 6 mesiacov. I keď trest 1T/73/10
bol žalobcovi odpustený amnestiou v roku 2013 a hľadí sa na neho ako keby nebol odsúdený, a vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín OT/80/15 sa osvedčil v roku 2016 a jeho odsúdenie bolo zahladené.

8.35 Podľa § 6 zákona č. 215/2006 o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy. Za rok 2018 bola výška minimálnej mzdy určená v sume 480 eur, žalobca si uplatňuje maximálnu možnú výšku nemajetkovej ujmy
v sume päťdesiatnásobku sumy minimálnej mzdy na r. 2018 podľa § 17 ods. 4 zákona
č. 514/2003.

8.36 K určeniu výšky náhrady nemajetkovej ujmy súd uvádza, že výška tohto plnenia je výsledkom súdnej úvahy. Nejde o žiaden exaktný matematický výpočet,
ale o objektívne uváženie toho, aká výška náhrady je v okolnostiach prípadu žalobcu spravodlivá. Suma náhrady, ktorú si žalobca uplatnil v žalobe v sume 24.000 eur dosahuje sumy náhrad, ktoré sú priznávané poškodeným, ktorí boli na základe nezákonných rozhodnutí pozbavení osobnej slobody, čo nie je prípad žalobcu, prípadne pozostalým po obetiach trestných činov a osôb poškodených násilnými trestnými činmi. Je potrebné zdôrazniť to,
že pozbavenie osobnej slobody predstavuje najvýznamnejší zásah do ústavných práv trestne stíhanej osoby, rovnako ako aj zásah do osobnostných práv osoby postihnutej náhlou stratou blízkej osoby (manžela, dieťaťa) v dôsledku trestného činu. V konaní nebolo preukázané trvalé poškodenie zdravia žalobcu v dôsledku nezákonného rozhodnutia, nedošlo ani k trvalému negatívnemu ovplyvneniu psychiky žalobcu s klinickými prejavmi, rodina žalobcu rovnako trestné stíhanie prekonala bez vážnejších dôsledkov na jej fungovanie, ak niektoré priateľské vzťahy žalobcu trestné stíhanie neprekonali, nemožno to pričítať výlučne vplyvu nezákonného rozhodnutia, žalobca je aktuálne riadne zamestnaný a pracuje, od vznesenia obvinenia už nepodniká.

8.37 V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje analogicky na rozsudok ESĽP z 10. novembra 2004 vo veci Apicella vs. Taliansko, v ktorom ESĽP pri stanovení výšky odškodnenia za porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote vychádzal z čiastky 1 000 až 1 500 eur za jeden rok trvania konania ako základu pre stanovenie celkového zadosťučinenia.

8.38 Príkladmo súd prihliadol na rozhodovaciu činnosť iných súdov v obdobných veciach náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci (v prípadoch oslobodenia žalobcov spod obžaloby):
- Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 7Co/63/2018 zo dňa 27. 5. 2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 23.03.2017, sp. zn.16C/105/2015, v časti výroku ktorým bola priznaná nemajetková ujma žalobcovi vo výške 3.500 eur za trestné stíhanie v trvaní 4,5 roka.
- Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 7Co/118/2019 zo dňa 13.12.2018 uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy 4000 eur, s tým, že išlo i trestné stíhanie v trvaní 8 rokov.
- Krajský súd v Nitre rozsudkom sp.zn. 25Co/118/2022 z 22. 3. 2023 zmenil rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 23. septembra 2022 pod sp. zn. 7C/67/2018, kedy za 3 roky trvajúce trestné stíhanie profesionálneho vojaka, počas ktorého nemohol nastúpiť
do pracovného pomeru, bol obmedzovaný v pohybe a v pracovnom zaradení priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 4.000 eur.
- Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 7Co/77/2021 potvrdil rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 16C/63/2020, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 4.500 eur za 4 roky trvajúce trestné stíhanie.

8.39 Súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy
za vedené trestné stíhanie konštatuje, že nie je možné určiť nejaký konkrétny spôsob výpočtu tejto náhrady, pretože na jej zhodnotenie má vplyv súbor mnohých okolností toho - ktorého prípadu. V danom prípade, podľa názoru súdu s prihliadnutím na konštatované zhodnotenie vplyvu mnohých okolností v osobnostnejsfére žalobcu a na skutočnosť, že u žalobcu išlo o päť rokov trvajúce trestné stíhanie, súd priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu v sume 4.000 eur.

8.40 Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, lehota na plnenie je tri dni
a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

8.41 Žalovaná požiadala z dôvodu administratívnej náročnosti z realizovania úhrady, na ktorú bola zaviazaná v rozsudku o určenie 30-dňovej lehoty na plnenie. Súd určil lehotu na plnenia na 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

9.1. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež "CSP"), ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

9.2. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9.3. Súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 255 ods. 2 CSP.

9.4. Čo sa týka nároku na náhradu škody (nie nemajetkovej ujmy), náhrada škody bola v konaní uplatnená v sume 5.124 eur, pričom priznanie tejto sumy by bolo 100%ným úspechom žalobcu. Čo do skutočnej škody však súd žalobcovi priznal len sumu 3.949,74 eur.

9.5. Čo do posúdenia úspechu v časti o náhradu nemajetkovej ujmy,
ktorá bola uplatnená žalobcom v sume 24.000 eur, súd konštatuje, že čo základu bol tento nárok dôvodný, čo do výšky však úspech žalobcu bol len čiastočný (v súčte požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy len v menšej časti). Posúdenie výšky plnenia tu však (na rozdiel od náhrady škody) záviselo výlučne na úvahe súdu. Zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie,
že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 13. 12. 2017, sp.

zn. 10Co/191/2017. Aj Ústavný súd SR v rozhodnutí zo dňa 8. februára 2017, sp. zn. I. ÚS 56/2017 konštatoval, že ani nová právna úprava podľa CSP nevylučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov
v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to
z hľadiska výsledku v zásade zhodne ako podľa úpravy v OSP, teda tak, ako to už súd načrtol vyššie (v OSP na to dopadalo ustanovenie § 142 ods. 3). Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že čo do nároku na náhradu nemajetkovej ujmy pre účely trov tejto časti konania bol žalobca plne úspešný (keďže základ bol dôvodný).

9.6. V časti prvého nároku o náhradu škody bol žalobca úspešný v časti o zaplatenie 7.949,74 eur (4.000 + 3.949,74 eur) čo predstavuje voči požadovanej sume 9.124 eur (4.000 eur ako 100% úspech žalobcu v časti o náhradu nemajetkovej ujmy + 5124 eur) úspech žalobcu 87,13%, úspech žalovanej 12,87%, teda pomer úspechu a neúspechu v prospech žalobcu je 74,26%, teda mu patrí proti žalovanej náhrada trov konania
v rozsahu 74,26 %.

9.7. O výške náhrady trov tejto časti konania rozhodne súdny úradník uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len
v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,
z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)
a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť
a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.